

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Er/268/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8507202345
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8507202345.3

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: Majetkový holding, a.s., so sídlom Staromestská 3, 811 03 Bratislava, IČO: 35 823 364, proti povinným: 1./ T. V., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T. XXXX/XXX, XXX XX L. M., 2./ R. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. XXXX/XXX, XXX XX L. M., v konaní o zaplatenie 3.189,11 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu **z a s t a v u j e**.

II. Súd povinnému v 1. a 2. rade náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.

III. Súd **p r i z n á v a** súdnemu exekútorovi Mgr. Róbertovi Segľovi, Exekútorový úrad Prešov, so sídlom Baštová 44, 080 01 Prešov, trovy exekúcie vo výške 39,83 eur a **u k l a d á** oprávnenému, aby tieto trovy uhradil súdnemu exekútorovi v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 19.7.2007 doručeného súdnemu exekútorovi dňa 26.7.2007 začalo exekučné konanie proti povinným. Ako exekučný titul oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označil zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V č. k. 3 Zm 449/06-32 zo dňa 21.11.2006. Návrhom na vykonanie exekúcie sa oprávnený domáhal vymoženía pohľadávky vo výške 3.189,11 eur s príslušenstvom a trov exekúcie.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa udelil súdnemu exekútorovi dňa 28.8.2007 poverenie pod číslom 5710 * 011684.

3. Dňa 19.1.2016 bolo súdu doručené doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 243f ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení zákona č. 438/2015 Z. z., v ktorom oprávnený uviedol, že základný zmluvný vzťah, zabezpečený zmenkou, nemá charakter spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy. Zabezpečovaný úver sa podľa názoru oprávneného spravuje zákonom č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník a zákonom č. 210/1992 Zb. o stavebnom sporení a pri vystavení dotknutej zabezpečovacej zmenky a jej prijatí veriteľom neboli porušené ustanovenia Občianskeho zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach a ani iné právne predpisy upravujúce obmedzenie alebo neprípustnosť zmenky vo vzťahu so spotrebiteľom, platné ku dňu vystavenia zmenky.

4. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „EP“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

5. Podľa § 243f ods. 1 EP v znení účinnom do 31.03.2017, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

6. Podľa § 243f ods. 3 EP v znení účinnom do 31.03.2017, exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

7. Podľa § 243f ods. 6 EP v znení účinnom do 31.03.2017, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

8. Dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z. z., ktorým boli zmenené a doplnené niektoré ustanovenia Exekučného poriadku, a to § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57 ods. 1 písm. m), § 58 ods. 5 a § 243f.

9. Podľa § 39 ods. 4 EP v znení účinnom do 31.03.2017, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

10. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) EP v znení účinnom do 31.03.2017, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

11. Podľa § 58 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.03.2017, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

12. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

16. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

18. Oprávnený zaslal súdu doplnenie návrhu podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v zákonnej lehote. Vzhľadom na skutočnosť, že v danej veci sa exekúcia vykonáva na podklade rozhodnutia, ktorým

sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, došlo k odloženiu exekúcie ex lege podľa § 243f ods.3 Exekučného poriadku. Povinnosťou exekučného súdu je rozhodnúť podľa § 243 ods. 6 Exekučného poriadku o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) alebo o pokračovaní exekúcie.

19. Posúdením doplnenia návrhu a predložených listín má súd za nepochybné, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 OZ, § 879j OZ), pretože jej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov dodávateľom (§ 52 ods. 2 OZ - banka je podnikateľ a medzi predmety jej činnosti v čase uzavretia zmluvy patrilo poskytovanie úverov) spotrebiteľom (§ 52 ods. 3 OZ - povinní v 1. a 2. rade sú fyzické osoby a nebolo preukázané, že konali v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, resp., že by im úver bol poskytnutý na účel zamestnania, povolania alebo podnikania). Z celkového formátu zmluvy vyplýva, že ide o rovnaký typ, aký veriteľ (banka) používal pri poskytovaní úverov fyzickým osobám, pričom ide o zmluvy vrátane zmluvných dojednaní, ktoré boli vopred veriteľom pripravené pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 1, 2, 3 OZ). Zmluva uzatvorená medzi veriteľom a dlžníkom je teda typizovaná, štandardnou zmluvou. Na právny vzťah založený zmluvou je tiež potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje (§ 23a ods. 1 zákon č. 634/1992 Z. z.). Nepochybné zmluva uzatvorená medzi veriteľom a dlžníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

20. Keďže vo veci sa vymáha nárok zo zmenky, mal oprávnený zákonom stanovenú povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie (§ 243f ods. 1 a § 39 ods. 4 EP v znení účinnom do 31.03.2017), pričom doplnením návrhu mal preukázať, že vymáhaný nárok zo zmenky nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou alebo že sa síce vymáha nárok súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, ale v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul (ďalej aj základné konanie), bolo prihliadnuté na prípadné neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrým mravmi alebo so zákonom, t. j. že vo veci nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) EP v znení účinnom do 31.03.2017.

21. Zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere vyplýva, že bola uzatvorená medzi právnym predchodcom oprávneného, spoločnosťou Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 ako veriteľom, povinným v 1. rade ako stavebným sporiteľom - dlžníkom a povinným v 2. rade ako spoludlžníkom - ďalším dlžníkom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eur), pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver pod číslom 2619791 0 01 vo výške cca 55.000,- Sk (1.825,67 eur) s tým, že presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. Z čl. II. zmluvy o úvere vyplýva úroková sadzba mimoriadneho medziúveru 6,99 % ročne ku dňu uzatvorenia zmluvy, poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 3.000,- Sk (99,58 eur), poplatok za vydanie biankozmenky dlžníkom veriteľovi 500,- Sk (16,60 eur), oprávnenie veriteľa vyrubovať dlžníkovi poplatok za vedenie úverového účtu v zmysle platného Sadzobníka poplatkov, pričom prvý poplatok bol vo výške 400,- Sk (13,28 eur). Dlžník sa zaviazal do nasporenia 45 % cieľovej sumy vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 700,- Sk (23,24 eur). Súčasne sa dlžník zaviazal do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 583,- Sk (19,35 eur). Dlžník sa tiež zaviazal uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,70 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 778,- Sk (25,82 eur).

22. V zmluve v čl. II. je teda uvedené, že za spracovanie medziúveru vyrubuje veriteľ dlžníkovi poplatok vo výške 99,58 eur (3.000,- Sk) a ak vydá dlžník veriteľovi biankozmenku vyrubuje sa mu poplatok 16,60 eur (500,- Sk) a za vedenie úverového účtu bude veriteľ vyrubovať dlžníkovi poplatok v zmysle platného Sadzobníka poplatkov, pričom prvý poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 13,28 eur (400,- Sk) je splatný podľa platného sadzobníka poplatkov s prvou splátkou úrokov z mimoriadneho medziúveru.

Uvedené poplatky boli dojednané, resp. veriteľom určené, v rozpore s požiadavkou dobrých mravov na ujmu spotrebiteľa, nakoľko poplatkom chýba hospodárska ekvivalencia vo vzťahu veriteľ a dlžník. Oprávnený nepreukázal a zo zmluvy ani nevyplýva, za aké konkrétne služby poskytnuté veriteľom má vlastne dlžník uvedené poplatky platiť. Zmluvné dojednanie o poplatku za spracovanie medziúveru bez uvedenia akýchkoľvek práv a povinností, pričom nie je zrejmé jeho funkcia, je dojednaním neurčitým a nezrozumiteľným. Spracovanie úveru predstavuje administratívnu činnosť veriteľa, ktorá logicky súvisí s jeho predmetom podnikania a poplatok tak slúži veriteľovi len na úhradu jeho administratívy a za uplatnenú protihodnotu nie je spotrebiteľovi poskytovaná žiadna služba, resp. benefit. Rovnako to platí aj o poplatku za vedenie úverového účtu. Z dojednaní o tomto poplatku tiež nemožno zistiť, aké činnosti, resp. služby poskytnuté spotrebiteľovi, sú týmto poplatkom spoplatnené. Pre spotrebiteľa je neprijateľné spoplatňovanie úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa. Uvedené poplatky neboli dojednané individuálne, ale boli veriteľom v zmluve dlžníkovi určené a spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Táto nerovnováha sa ešte výraznejšie prejavuje pri poplatku za vydanie biankozmenky, ktorý veriteľ určil dlžníkovi pre prípad, že mu dlžník vydá biankozmenku. Súd nemá pochybnosti, že vystavenie biankozmenky bolo v prospech veriteľa, jej vystavením však veriteľ (dodávateľ) neposkytol spotrebiteľovi žiadnu službu, naopak vystavením zmenky poskytol dlžník veriteľovi zabezpečenie jeho pohľadávky zo zmluvy, pričom veriteľ mu za to ešte určil aj zaplatiť poplatok. Súd považuje zmluvné dojednanie o uvedených poplatkoch za neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy (§ 53 ods. 1 OZ).

23. V zmysle čl. VII. bod 6. zmluvy odstúpením od zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky. Inštitút odstúpenia od zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a Občianskom zákonníku odlišne. Obchodný zákonník v ust. § 349 ods. 1 zánik zmluvy viaže na okamih, keď prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane. Zánik zmluvy teda nastáva v dobe účinnosti úkonu, ktorým oprávnená osoba odstúpila od zmluvy. Tým sa Obchodný zákonník odlišuje od Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom upravené alebo účastníkmi dohodnuté inak (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Právna úprava odstúpenia od zmluvy obsiahnutá v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ vzdať nemôže. Ustanovenie čl. VII. bod 6. zmluvy vychádzajúce z úpravy odstúpenia od zmluvy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, podľa ktorej má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy, je upravené pre povinných nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 Občianskeho zákonníka v spojení s § 54 ods. 1 a § 457 Občianskeho zákonníka. Ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať (v dôsledku odstúpenia od zmluvy), niet dôvodu ani nato, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 2CoE/62/2020, 27CoE/11/2018, 21CoE/18/2018).

24. Ďalšie odchylenie od právnej úpravy obsiahnutej v § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka vidí súd v 10. bode čl. VII. zmluvy, podľa ktorého v prípade odstúpenia od zmluvy sa splatná istina, nezaplatené úroky a poplatky zúčtujú do jednej sumy, ktorá sa ďalej úročí v súlade s bodom 8. čl. VII. zmluvy. Úroky z omeškania neprináležia aj zo zmluvných úrokov, pretože by tak išlo o nárok na príslušenstvo (úroky z omeškania) z príslušenstva (úrokov), čo je v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Uplatnenie si príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania) z príslušenstva pohľadávky, ktorými riadne (zmluvné) úroky sú, zákon nepredpokladá (porovnaj rozsudok NS ČR sp. zn. 35Odo/101/2002 zo dňa 24.03.2004). V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. V prípade, že veriteľ pristúpi k zosplateniu úveru, nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. To znamená, že nie je možné priznať úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru, pokiaľ tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Veriteľovi preto vzniká nárok na úroky z úveru iba do dňa zosplatenia úveru, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. V danom prípade je dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny pre spotrebiteľa nevýhodné a jeho postavenie sa tým jednoznačne zhorší. V prípade, že by sa spotrebiteľ dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel by v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, a teda by v konečnom dôsledku zaplatil neprimerane vysokú sumu, ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu

peňaží za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný zaplatiť veriteľovi za poskytnuté peniaze. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 OZ.

25. Z uvedených dôvodov obsahuje predmetná úverová zmluva neprijateľné podmienky, preto súd v danom prípade vzhľadom na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) EP v znení účinnom do 31.03.2017.

26. Zo vzájomnej súvislosti citovaných ustanovení Exekučného poriadku vyplýva, že zákonodarca stanovil oprávnenému povinnosť v prípade, ak sa vedie exekučné konanie proti fyzickej osobe na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky preukázať, že nejde o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou alebo v prípade, ak sa jedná o nárok zo zmenky, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou preukázať, že v konaní, v ktorom bolo vydané rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Z § 243f ods.4 Exekučného poriadku vyplýva, že dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) sa prezumujú (predpokladajú), ak sa nepreukáže opak, pričom dôkazné bremeno preukázať neexistenciu dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku má oprávnený. V danom prípade však podľa názoru súdu oprávnený neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že nie sú dané dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

27. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. m) s poukazom na ust. § 243f ods. 4 a 6 EP v znení účinnom do 31.03.2017.

28. Podľa § 9a ods. 1 EP v znení účinnom do 31.03.2017 ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 EP v znení účinnom do 31.3.2017 na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

29. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania potistrane.

31. O náhrade trov exekučného konania medzi účastníkmi tohto konania súd rozhodol postupom podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP tak, že povinnému v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal. Oprávnený procesne zavinil zastavenie exekučného konania tým, že podal nedôvodný návrh na začatie exekúcie, keďže nedisponoval spôsobilým exekučným titulom na jej vykonanie, preto oprávnený by v zásade mal povinným nahradiť trovy konania. Povinní si však žiadne trovy konania neuplatňovali a zároveň z obsahu spisu nevyplýva, že by im vôbec nejaké trovy v tomto konaní vznikli, preto súd rozhodol tak, že im náhradu trov konania nepriznal.

32. Podľa § 196 EP v znení účinnom do 31.03.2017, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

33. Podľa § 200 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.03.2017, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na

náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

34. Podľa § 200 ods. 5 EP v znení účinnom do 31.03.2017, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

35. Podľa § 203 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.03.2017, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

36. Podľa § 30 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, v exekučných konaniach začatých do 31. marca 2017 patrí exekútorovi odmena a náhrady podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

37. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“) v znení účinnom do 31.03.2017, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

38. O trovách exekúcie rozhodol súd v súlade s citovanými ustanoveniami § 196 EP a § 200 ods. 5 EP v znení účinnom do 31.03.2017, pričom na ich náhradu súd zaviazal v zmysle § 203 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.03.2017 oprávneného.

39. Súd priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie nasledovne:

1/ odmenu podľa § 14 ods. 1 cit. vyhl. v najnižšej zákonnej výške 33,19 eur. Keďže si súdny exekútor uplatnil odmenu v najnižšej zákonnej výške, súd sa skúmaním rozsahu úkonov bližšie nezaoberal.

2/ DPH z priznanej odmeny vo výške 20 % (§ 196 EP) t. j. 6,64 eur.

40. Keďže súdny exekútor je platcom dane z pridanej hodnoty, k trovám exekúcie je potrebné ešte prirátat DPH v zmysle vyúčtovania súdneho exekútora, pričom základom pre výpočet je suma 33,19 eur a DPH predstavuje sumu 6,64 eur. Súd priznal exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 39,83 eur (33,19 eur + 6,64 eur).

Poučenie:

Proti I. a II. výroku tohto rozhodnutia je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Proti III. výroku tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné.